

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראיה
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator																		
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טז	יז	יח	יט	כ
בנות צלפחד נטלו ג' חלקים בנחלה: חלק אביהן שהיה עם יוצאי מצרים, וחלקו עם אחיו בנכסי חפר, ושהיה בכור נוטל שני חלקים.																				קטז: מ
תנן כמאן דאמר: ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ																				קיו: ג
ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ, שנא': (במדבר כ"ו) לשמות מטות אבותם ינחלו, אלא מה אני מקיים (במדבר כ"ו) לאלה תחלק הארץ בנחלה? לאלה - כאלה להוציא את הטפלים	דתניא, רבי יאשיה:																			קיו: ז
לבאי הארץ נתחלקה הארץ, שנאמר: לאלה תחלק הארץ בנחלה, אלא מה אני מקיים לשמות מטות אבותם ינחלו? משונה נחלה זו מכל נחלות שבעולם, שכל נחלות שבעולם - חיינן יורשין מתים, וכאן מתים יורשין חיינן.	רבי יונתן:																			קיו: ז
אמשול לך משל, למה הדבר דומה? לשני אחין כהנים שהיו בעיר אחת, לאחד יש לו בן אחד, ואחד יש לו שני בנים, והלכו לגורן, זה שיש לו בן אחד - נוטל חלק אחד, וזה שיש לו שני בנים - נוטל שני חלקים, ומחזירין אצל אביהן וחוזרין וחולקין בשוה.	רבי:																			קיו: ז
לאילו ולאילו נתחלקה הארץ, כדי לקיים שני מקראות הללו הא כיצד? היה מיוצאי מצרים - נוטל חלקו עם יוצאי מצרים, היה מבאי הארץ - נוטל חלקו עם באי הארץ, מכאן ומכאן - נוטל חלקו מכאן ומכאן, מרגלים - יהושע וכלב נטלו חלקם, מתלוננים ועדת קרח לא היה להם חלק בארץ, הבנים נטלו בזכות אבי אביהן ובזכות אבי אמותיהן.	רבי שמעון בן אלעזר:																			קיו: ז
מאי משמע דהאי (במדבר כ"ו) לשמות מטות אבותם ביוצאי מצרים כתיב? דלמא לשבטים קאמר לה.																				קיו: ז
דכתיב: (שמות ו') ונתתי אותה לכם מורשה אני ה', ירושה היא לכם מאבותיכם, וליוצאי מצרים קאמר להו.																				קיו: ז
(סימן: לרב צלפחד ויוסף איכפל מנשה יחשב).																				קיו: ז
בשלמא למ"ד ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ, היינו דכתיב: (במדבר כ"ו) לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו, אלא למאן דאמר לבאי הארץ, מאי לרב תרבו נחלתו?	רב פפא לאביי:																			קיו: ז
קשיא.																				קיו: ז
בשלמא למאן דאמר ליוצאי מצרים, היינו דקא צווחן בנות צלפחד, אלא למ"ד לבאי הארץ, אמאי צווחן? הא ליתיה דלשקול	ואמר ליה רב פפא לאביי:																			קיו: ז
אלא לחזרה וליטול בנכסי חפר.																				קיו: ז
בשלמא למאן דאמר ליוצאי מצרים, היינו דקא צווחן בני יוסף, דכתיב: (יהושע י"ז) וידברו בני יוסף, אלא למאן דאמר לבאי הארץ, מאי קא צווחו? כולהו שקול	[רב פפא לאביי]																			קיו: ז
משום טפלים דהוו נפשי להו.																				קיו: ז
שמע מינה: לא הוה חד דלא שקיל, דאי סלקא דעתך הוה חד דלא שקיל, איבעי ליה למצווח.	אביי:																			קיו: ז
וכי תימא: דצווח ואהני כתביה קרא, דצווח ולא אהני לא כתביה קרא																				קיו: ז
הא בני יוסף דצווחו ולא אהני וכתבינהו קרא																				קיו: ז
התם עצה טובה קא משמע לן, דאיבעי ליה לאיניש לאיזדהורי מעינא בישא.																				קיו: ז
והיינו דקאמר להו יהושע, דכתיב: (יהושע י"ז) ויאמר אליהם יהושע אם עם רב אתה עלה לך היערה, אמר להו: לכו והחבאו עצמכם ביערים שלא תשלוט בכם עין רע																				קיו: ז
אמרו ליה: אנן מזרעא דיוסף דלא שלטא ביה עינא בישא דכתיב: (בראשית מ"ט) בן פורת יוסף בן פורת עלי עין																				קיו: ז
אל תקרי עלי עין אלא עולי עין.	ואמר רבי אבהו:																			קיו: ז
מהכא: (בראשית מ"ח) וידגו לרוב בקרב הארץ, מה דגים שבים - מים מכסים עליהם ואין העין שולטת בהם, אף זרעו של יוסף אין העין שולטת בהם.	רבי יוסי ברבי חנינא:																			קיו: ז
מרגלים - יהושע וכלב נטלו חלקם.																				קיו: ז
מנהני מילי?																				קיו: ז
דאמר קרא: (במדבר י"ד) ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם, מאי חיו? אילימא חיו ממש, והא כתיב קרא אהרינא: (במדבר כ"ו) ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון אלא מאי חיו? שחיו בחלקם.	עולא:																			קיו: ז

<p>disputants- חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מתלוננין ועדת קרה לא היה להן חלק בארץ.											■	◇	קיה:	
מרגלים, מתלוננים ועדת קרה - יהושע וכלב נטלו חלקם	והתניא:										♪	◇	קיה:	
לא קשיא: מר מקיש מתלוננים למרגלים, מר לא מקיש מתלוננים למרגלים											!	◇	קיה:	
(במדבר כ"ז) אבינו מת במדבר - זה צלפחד, והוא לא היה בתוך העדה - זה עדת מרגלים, הנועדים על ה' - אלו מתלוננים, בעדת קרה - כמשמעו	דתניא:										■	!	◇	קיה:
מר מקיש מתלוננים למרגלים, ומר לא מקיש מתלוננים למרגלים.											!		קיה:	
ולמאן דמקיש מתלוננים למרגלים, איכפול יהושע וכלב וירתו לכולהו א"י?	רב פפא לאביי:										♪	◇	קיה:	
מתלוננים שבעדת קרה קאמרינן.	א"ל: [אביי]										!	◇	קיה:	
בשלמא למ"ד ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ, היינו דכתיב: (יהושע י"ז) ויפלו חבלי מנשה עשרה, שיתא דשיתא בתי אבות וארבעה דידהו הא עשרה, אלא למ"ד לבאי הארץ, תמניא הוא דהו, שיתא דשיתא בתי אבות ותרי דידהו הא תמניא	וא"ל רב פפא לאביי:										♪	◇	קיה:	
ולישעמין, ולמ"ד ליוצאי מצרים נתחלקה הארץ, ט' הון אלא מאי אית לך למימר? חד אחא דאבא הוה להו, ה"נ תרי אחי דאבא הוה להו											!	◇	קיה:	
(במדבר כ"ז) נתן נתן להם - זו נחלת אביהן, בתוך אחי אביהן - זו נחלת אבי אביהן, והעברת את נחלת אביהן להן - זו חלק בכורה	דתניא: [ת"ק]										■	!	◇	קיה:
אף חלק אחי אביהם נטלו, שנאמר: נתן נתן.	רבי אליעזר בן יעקב:										■	!	◇	קיה:
ולמ"ד: תרי אחי דאבא הוה להו, ההוא מאחוזת נחלה נפקא.											!	◇	קיה:	
קרא מאי קא חשיב?	וא"ל רב פפא לאביי:										♪	◇	קיה:	
אי טפלים קא חשיב											!		קיה:	
טובא הון											♪		קיה:	
אי בתי אבות קחשיב											!		קיה:	
שיתא הון											♪		קיה:	
לעולם בתי אבות קא חשיב, והא קא משמע לן, דבנות צלפחד נטלו חלק בכורה, אלמא: א"י מוחזקת היא.											!	◇	קיה:	
והבנים נטלו בזכות אבי אביהם ובזכות אבי אמותיהן.	אמר מר:										■	◇	קיה:	
בזכות עצמן	והתניא:										♪	◇	קיה:	
לא קשיא: הא כמאן דאמר ליוצאי מצרים, הא כמאן דאמר לבאי הארץ.											!	◇	קיה:	
ואיבעית אימא: הא והא לבאי הארץ, ולא קשיא: הא דהוה בן עשרים, הא דלא הוה בן עשרים.											!	◇	קיה:	
ושהיה בכור נוטל שני חלקים.											■	◇	קיה:	
ואמאי? ראוי הוא, ואין הבכור נוטל בראוי כבמוחזק											♪	◇	קיה:	
ביתדות אהלים.	רב יהודה אמר שמואל:										!	◇	קיה:	
בנות צלפחד נטלו ד' חלקים, שנאמר (יהושע י"ז) ויפלו חבלי מנשה עשרה	מתבי רבה, רבי יהודה:										♪	◇	קיה:	
ארץ ישראל מוחזקת היא.	אלא אמר רבה:										!	◇	קיה:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יודע היה משה רבינו שבנות צלפחד יורשות הן, אבל לא היה יודע אם נוטלות חלק בכורה אם לאו, וראויה היתה פרשת נחלות ליכתב על ידי משה, אלא שזכו בנות צלפחד ונכתבה על ידן ויודע היה משה רבינו שהמקושש במיתה, שנאמר: (שמות ל"א) מחלליה מות יומת, אבל לא היה יודע באי זו מיתה הוא ימות, וראויה היתה פרשת מקושש שתכתב ע"י משה, אלא שנתחייב מקושש ונכתבה על ידו ללמדך, שמגלגלים זכות על ידי זכאי וחובה על ידי חייב	מיתיבי, אמר רבי חידקא: שמעון השקמוני היה לי חבר מתלמידי רבי עקיבא, וכך היה רבי שמעון השקמוני אומר:											קוט	
ואי סלקא דעתך ארץ ישראל מוחזקת, מאי קא מסתפקא ליה?													קוט:
היא גופה קא מסתפקא ליה, דכתיב: (שמות ו') ונתתי אותה לכם מורשה אני ה', ירושה היא לכם מאבותיכם, או דלמא שמורישין ואינן יורשין? ופשטו ליה תרוייהו: ירושה לכם מאבותיכם, ומורישין ואינן יורשין. והיינו דכתיב: (שמות ט"ו) תביאמו ותטעמו בהר נחלתך, תביאנו לא נאמר אלא תביאמו, מלמד שמתנבאין ואינן יודעין מה מתנבאין.													קוט:
(במדבר כ"ז) ותעמדה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאים וכל העדה - אפשר עמדו לפני משה כו' ולא אמרו להן דבר, ועמדו לפני הנשיאים וכל העדה? אלא סרס המקרא ודרשהו, דברי רבי יאשיה	[רבי יאשיה] אבא חנן אמר משום רבי אליעזר:												קוט:
בבית המדרש היו יושבין, והלכו ועמדו להן לפני כולן.													קוט:
במאי קמיפלגי?													קוט:
חולקין כבוד לתלמיד במקום הרב	מר סבר: [אבא חנן - רבי אליעזר]												קוט:
ומר סבר: אין חולקין.	מר סבר: [רבי יאשיה]												קוט:
והלכתא: חולקין. והלכתא: אין חולקין.													קוט:
קשיא הלכתא אהלכתא													קוט:
הלכתא אהלכתא לא קשיא: הא דפליג ליה רביה יקרא, הא דלא פליג ליה רביה יקרא.													קוט:
בנות צלפחד חכמניות הן, דרשניות הן, צדקניות הן.	תנא:												קוט:
חכמניות הן - שלפי שעה דברו													קוט:
מלמד שהיה משה רבינו יושב ודורש בפרשת יבמין, שנאמר: (דברים כ"ה) כי ישבו אחים יחדו, אמרו לו: אם כבן אנו חשובין - תנה לנו נחלה כבן, אם לאו - תתיבם אמנן מיד: ויקרב משה את משפטן לפני ה'.	דא"ר שמואל בר רב יצחק:												קוט:
דרשניות הן - שהיו אומרות: אילו היה לו בן לא דברנו.													קוט:
בת	והתניא:												קוט:
סמי מכאן בת.	רבי ירמיה:												קוט:
אפילו היה בת לבן לא דברנו.	אביי:												קוט:
צדקניות הן - שלא נישאו אלא להגון להן.													קוט:
אפילו קטנה שבהן לא נשאת פחותה מארבעים שנה.	תני רבי אליעזר בן יעקב:												קוט:
איני													קוט:
ניסת פחותה מבת עשרים - יולדת עד ששים, בת עשרים - יולדת עד ארבעים, בת ארבעים - שוב אינה יולדת	והא אמר רב חסדא:												קוט:
אלא, מתוך שצדקניות הן נעשה להן נס כיוכבד, דכתיב: (שמות ב'), וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי,													קוט:
אפשר בת מאה ושלישים שנה וקרא לה בת?													קב.
זו יוכבד שהורתה בדרך ונולדה בין החומות, דכתיב: (במדבר כ"ו) אשר ילדה אותה ללוי במצרים, לידתה במצרים והורתה שלא במצרים	דאמר ר' חמא בר חנינא:												קב.
ואמאי קרו לה בת?													קב.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מלמד שנולדו בה סימני נערות, נתעדן הבשר, נתפשטו הקמטין, וחזר היופי למקומו.	רב יהודה בר זבידא:	◇										קכ.
ויקה		◇										קכ.
ויחזור מיבעי ליה?		⚡										קכ.
מלמד שעשה לה מעשה לקוחין, הושיבה באפריון, ואהרן ומרים משוררים לפניו, ומלאכי שרת אומרים: (תהלים ק"ג) אם הבנים שמחה.	רב יהודה בר זבידא:	◇										קכ.
להלן מנאן הכתוב דרך גדולתן וכאן דרך חכמתן, מסייעא ליה לרבי אמי		◇										קכ.
בישיבה הלך אחר חכמה, במסיבה הלך אחר זקנה.	דא"ר אמי:	◇										קכ.
והוא דמפליג בחכמה, והוא דמפליג בזקנה.	רב אשי:	◇										קכ.
בנות צלפחד שקולות היו, שנאמר: ותהיינה, הויה אחת לכולן.	תנא דבי רבי ישמעאל:	◇										קכ.
בנות צלפחד הותרו להנשא לכל השבטים, שנאמר: (במדבר ל"ו), לטוב בעיניהם תהיינה לנשים, אלא מה אני מקיים (במדבר ל"ו) אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים? עצה טובה השיאן הכתוב, שלא ינשאו אלא להגון להן.	רב יהודה אמר שמואל:	◇										קכ.
(ויקרא כ"ב) אמור אליהם - לאותן העומדים על הר סיני, לדורותיכם - אלו דורות הבאים, אם נאמר אבות, למה נאמר בנים? ואם נאמר בנים, למה נאמר אבות? מפני שיש באבות מה שאין בבנים, ויש בבנים מה שאין באבות, באבות הוא אומר: (במדבר ל"ו) וכל בת יורשת נחלה, והרבה מצות נצטוו בנים שלא נצטוו אבות, הא מפני שיש באבות שאין בבנים ויש בבנים מה שאין באבות - הוצרך לומר אבות, הוצרך לומר בנים	מותיב רבה:	◇										קכ.
באבות הוא אומר: וכל בת יורשת נחלה	קתני מיהת:	⚡										קכ.
לבר מבנות צלפחד.	הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: [רבה]	◇										קכ.
באבות הוא אומר וכל בת יורשת נחלה.	אמר ר:	◇										קכ.
באבות אין, בבנים לא, מאי משמע?		⚡										קכ.
אמר קרא: (במדבר ל"ו) זה הדבר, דבר זה לא יהא נוהג אלא בדור זה.	רבא:	◇										קכ.
אלא מעתה, (ויקרא י"ז), זה הדבר דשחטי חוץ, הכי נמי דלא יהא נוהג אלא בדור זה	רבה זוטי לרב אשי:	◇										קכ.
שאני התם, דכתיב: (ויקרא י"ז), לדורותם.		◇										קכ.
(במדבר ל') זה הדבר דראשי המטות, הכי נמי דלא יהא נוהג אלא בדור זה א"ל:		◇										קכ:
ההוא יליף זה מהתם.		◇										קכ:
האי נמי ליליף זה מהתם		⚡										קכ:
האי מאי? בשלמא התם איצטרי' לגזרה שוה, הכא למאי איצטריך? לשתוק קרא מיניה ואנא ידענא דלדורות הוא.		◇										קכ:
מאי ג"ש?		⋈										קכ:
נאמר כאן זה הדבר ונאמר להלן (ויקרא ט"ז) זה הדבר, מה להלן אהרן ובניו וכל ישראל, אף כאן אהרן ובניו וכל ישראל ומה ראשי המטות, אף להלן ראשי המטות.	דתניא:	◇										קכ:
מה להלן אהרן ובניו וכל ישראל, אף כאן אהרן ובניו וכל ישראל.	אמר ר:	◇										קכ:
למאי הלכתא?		⚡										קכ:
לומר, שהפרת נדרים בשלשה הדיוטות.	רב אחא בר יעקב:	◇										קכ:
והא ראשי המטות כתיב ביה		◇										קכ:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ביחיד מומחה	כדאמר רב חסדא אמר רבי יוחנן:	!	■									◇	קב:
ה"נ ביחיד מומחה.		!											קב:
ומה כאן ראשי המטות, אף להלן ראשי המטות.			■									◇	קב:
למאי הלכתא?		?											קב:
לומר, שיש שאלה בהקדש.	רב ששת:	!										◇	קב:
ולב"ש דאמרי: אין שאלה בהקדש		?											קב:
הקדש טעות הקדש	דתנן, בית שמאי:	?	■	◆								◇	קב:
אינו הקדש	בית הלל:	?	■	◆								◇	קב:
האי זה וזה מאי עבדי ליה?		?											קב:
זה הדבר דשחטי חוץ - מיבעי ליה: על השוחט הוא חייב, ואינו חייב על המולק		!										◇	קב:
זה הדבר דראשי המטות - מיבעי ליה: להכם מתיר ואין בעל מתיר, בעל מפר ואין חכם מפר.		!										◇	קב:
ולבית שמאי דלית להו גזרה שוה, הפרת נדרים בשלשה הדיוטות מנא להו?		?										◇	קב:
נפקא להו מדתניא:		!											קב:
(ויקרא כ"ג) וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל - ר' יוסי הגלילי אומר: מועדי ה' נאמרו, שבת בראשית לא נאמרה	[תניא - רבי יוסי הגלילי]	!	■									◇	קב:
מועדי ה' נאמרו, הפרת נדרים לא נאמרה.	בן עזאי:	!	■									◇	קב:
ר' יוסי בר נתן גמיר לה להא מתניתא ולא ידע ליה לפרושה, אול בתריה דרב ששת לנהרדעא ולא אשכחיה, אול בתריה למחוזא אשכחיה.		○											קב:
מאי מועדי ה' נאמרו, שבת בראשית לא נאמרה?	אמר ליה: [רבי יוסי בר נתן]	^											קב:
מועדי ה' צריכין קידוש בית דין, שבת בראשית אינה צריכה קידוש בית דין סלקא דעתך אמינא: הואיל וכתביב גבי מועדות, תיבעי קידוש בית דין כמועדות, קא משמע לן.	אמר ליה: [רב ששת]	!										◇	קב:
מאי מועדי ה' נאמרו, הפרת נדרים לא נאמרה?	[רבי יוסי בר נתן]	^											קב:
מועדי ה' צריכין מומחין, הפרת נדרים אינה צריכה מומחין.	[רב ששת]	!										◇	קב:
והא ראשי המטות כתיב		?											קב:
ביחיד מומחה.	רב חסדא אמר רבי יוחנן:	!											קב:
לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכפורים, שבהן בנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין, שלא לבייש את מי שאין לו.	תנן התם, אמר רבן שמעון בן גמליאל:			■								◇	קב:
בשלמא יום הכפורים - יום סליחה ומחילה, יום שנתנו בו לוחות אחרונות, אלא חמשה עשר באב מאי היא?								?					קב:
יום שהותרו שבטים לבא זה בזה.	רב יהודה אמר שמואל:							!				◇	קב:
מאי דרוש?								^					קב:
(כמדבר ל"ו) זה הדבר - דבר זה לא יהא נוהג אלא כדור זה.								!				◇	קב:
יום שהותר שבט בנימן לבא בקהל, דכתיב: (שופטים כ"א) ואיש ישראל נשבע במצפה לאמר איש ממנו לא יתן בתו לבנימן לאשה.	רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:							!				◇	קב:
מאי דרוש?								^					קב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ממנו - ולא מבנינו.												◊	ק.א.
יום שכלו בו מתי מדבר	רב דימי בר יוסף אמר רב נחמן:											◊	ק.א.
עד שלא כלו מתי מדבר - לא היה דיבור עם משה, שנאמר: (דברים ב') ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם, וסמך ליה: וידבר ה' אלי לאמר - אלי היה הדיבור.	דאמר מר:											◊	ק.א.
יום שביטל בו הושע בן אלה פרדסאות שהושיב ירבעם על הדרכים שלא יעלו ישראל לרגל.	עולא:											◊	ק.א.
יום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה	רב מתנה:											◊	ק.א.
אותו היום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה - תקנו ביבנה הטוב והמטיב, הטוב - שלא הסריחו, והמטיב - שנתנו לקבורה.	דאמר רב מתנה:											◊	ק.א.
יום שפוסקין בו מלכרות עצים למערכה.	רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו:											◊	ק.א.
כיון שהגיע חמשה עשר באב תשש כחה של חמה, ולא היו כורתין עצים למערכה.	תניא, רבי אליעזר הגדול:											◊	ק.א.
וקרו ליה יום תבר מגל. מכאן ואילך, דמוסיף - יוסיף, שאינו מוסיף - יסיף.	רב מנשה:											◊	ק.א.
מאי יסיף?												◊	ק.א.
תקבריה אמיה.	תני רב יוסף:											◊	ק.א.
שבעה קפלו את כל העולם כולו: מתושלח ראה אדם, שם ראה מתושלח, יעקב ראה את שם, עמרם ראה את יעקב, אחיה השילוני ראה את עמרם, אליהו ראה את אחיה השילוני ועדיין קיים.	תנו רבנן:											◊	ק.א.
ואחיה השילוני ראה את עמרם? והא כתיב: (במדבר כ"ו) ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפונה ויהושע בן נון												◊	ק.א.
לא נזורה גזרה על שבטו של לוי, דכתיב: (במדבר י"ד) במדבר הזה יפלו פגריכם וכל פקודיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה, מי שפקודיו מבן עשרים, יצא שבטו של לוי שפקודיו מבן שלשים.	רב המנונא:											◊	ק.א.
ומשאר שבטים לא עייל?												◊	ק.א.
ויאיר בן מנשה ומכיר בן מנשה נולדו בימי יעקב, ולא מתו עד שנכנסו ישראל לארץ, שנאמר: (יהושע ז') ויכו מהם אנשי העי כשלישים וששה איש	התניא:											◊	ק.א.
שלישים וששה ממש, דברי ר' יהודה	ותניא: [רבי יהודה]											◊	ק.א.
וכי נאמר שלישים וששה? והלא לא נאמר אלא כשלישים וששה אלא זה יאיר בן מנשה ששקול כרובה של סנהדרין	אמר לו רבי נחמיה:											◊	ק.א.
לא נזורה גזירה לא על פחות מבן עשרים ולא על יתר מבן עשרים - דכתיב: מבן עשרים שנה ומעלה, ולא על יתר מבן עשרים - גמר ומעלה (ויקרא כ"ז), ומעלה מערכין, מה להלן יתר מבן עשרים כפחות מבן כ', אף כאן יתר מבן עשרים כפחות מבן עשרים.	אלא אמר רב אחא בר יעקב:											◊	ק.א.
ארץ ישראל לשבטים איפלוג, או דלמא לקרקף גברי איפלוג?	איבעיא להו:											◊	ק.א.
(במדבר כ"ו) בין רב למעט.	תא שמע:											◊	ק.ב.
עתידיה ארץ ישראל שתחלק לשלשה עשר שבטים, שבתחלה לא נתחלקה אלא לשנים עשר שבטים ולא נתחלקה אלא בכסף, שנאמר: בין רב למעט.	ועוד תניא:											◊	ק.ב.
סאה ביהודה שוה חמש סאין בגליל.	רבי יהודה:											◊	ק.ב.
ולא נתחלקה אלא בגורל, שנאמר: (במדבר כ"ו) אך בגורל												◊	ק.ב.
ולא נתחלקה אלא באורים ותומים, שנאמר: על פי הגורל, הא כיצד? אלעזר מלוכש אורים ותומים ויהושע וכל ישראל עומדים לפניו, וקלפי של שבטים וקלפי של תחומין מונחין לפניו, והיה מכיין ברוח הקדש ואומר: זבולן עולה - תחום עכו עולה עמו, טרף בקלפי של שבטים ועלה בידו זבולן, טרף בקלפי של תחומין ועלה בידו תחום עכו וחזור ומכיין ברוח הקדש ואומר: נפתלי עולה ותחום גינוסר עולה עמו, טרף בקלפי של שבטים ועלה בידו נפתלי, טרף בקלפי של תחומין ועלה בידו תחום גינוסר, וכן כל שבט ושבת.												◊	ק.ב.
ולא כחלוקה של עולם הזה חלוקה של עולם הבא. העולם הזה, אדם יש לו שדה לבן - אין לו שדה פרדס, שדה פרדס - אין לו שדה לבן. לעולם הבא, אין לך כל אחד ואחד שאין לו בהר ובשפלה ובעמק, שנאמר: (יהושע מ"ח) שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד, הקדוש ברוך הוא מחלק להן בעצמו, שנאמר: (יהושע מ"ח) ואלה מחלקותם נאם ה'.												◊	ק.ב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
שבתחלה לא נתחלקה אלא לשנים עשר שבטים	קתני מיהת:											■	!		קכב.	
שמע מינה לשבטים איפלוג, שמע מינה.															◇	קכב.
עתידיה ארץ ישראל שתחלק לשלושה עשר שבטים.	אמר מר:												■		◇	< קכב.
איך למאן?													^			קכב.
לנשיא, דכתיב: (יחזקאל מ"ח) והעובד העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל.	רב חסדא:												!		◇	קכב.
אימא: רונגר בעלמא	רב פפא לאביי:												‡			קכב.
לא סלקא דעתך, דכתיב: (יחזקאל מ"ח) והנותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחוזת העיר.													!			קכב.
ולא נתחלקה אלא לכספים, שנאמר: בין רב למעט.														■	◇	< קכב.
למאי?														^		קכב.
אילימא לשופרא וסניא													!			קכב.
אטו בשופטני עסקינן?													‡			קכב.
אלא לקרובה ורחוקה.													!		◇	קכב.
כתנאי:													■			קכב.
בכספים העלוה	רבי אליעזר:												■		◇	קכב.
בקרקע העלוה.	רבי יהושע:												■		◇	קכב.
ולא נתחלקה אלא בגורל, שנאמר: אך בגורל:														■	◇	< קכב.
אך בגורל - יצאו יהושע וכלב.	תנא:												■		◇	קכב.
למאי?														^		קכב.
אילימא דלא שקול כלל													!			קכב.
השתא דלאו דידהו שקול, דידהו מיבעיא?													‡			קכב.
אלא, שלא נטלו בגורל אלא ע"פ ה'.													!		◇	קכב.
יהושע, דכתיב: (יהושע י"ט) על פי ה' נתנו לו את העיר אשר שאל את תמנת סרה בהר אפרים.													■		◇	קכב.
כתיב: סרה, וכתיב: (שופטים א') חרס													‡			קכב:
בתחלה פירוטיה כחרס, ולבסוף פירוטיה מסריחין	רבי אלעזר:												!			קכב:
בתחלה מסריחין, ולבסוף כחרס.	איכא דאמרי:												!			קכב:
כלב, דכתיב: (שופטים א') ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש משם את שלשה בני הענק.													■		◇	קכב:
חברון עיר מקלט הוא?													‡			קכב:
פרווריה, דכתיב: (יהושע כ"א) ואת שדה העיר ואת הצריה נתנו לכלב בן יפונה באחוזתו.	אביי:												!		◇	קכב:
אחד הבן ואחד הבת בנחלה, אלא שהבן נוטל פי שנים בנכסי האב ואינו נוטל פי שנים בנכסי האם, והבנות נוזנות מנכסי האב ואינן נוזנות מנכסי האם.															■	קכב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי אחד הבן ואחד הבת לנחלה?												קבב: א
אילימא דירתי כי הדדי												קבב:
בן קודם לבת, כל יוצאי יריכו של בן קודמין לבת.	הא תנן:											קבב:
הכי קאמר: אחד הבן ואחד הבת נוטלין בראוי כבמוחזק.	רב נחמן בר יצחק:											קבב:
בנות צלפחד נטלו שלשה חלקים בנחלה, חלק אביהן שהיה מיוצא מצרים, וחלקו עם אחיו בנכסי חפך	הא נמי תנינא:											קבב:
ועוד, מאי אלא?												קבב:
הכי קאמר. אחד הבן ואחד הבת נוטלין חלק בבכורה.	אלא אמר רב פפא:											קבב:
ושהיה בכור נוטל שני חלקים	הא נמי תנינא:											קבב:
ועוד, מאי אלא?												קבב:
הכי קאמר: אחד בן בין הבנים ואחד בת בין הבנות, אם אמר יירש כל נכסי - דבריו קיימין.	אלא אמר רב אשי:											קבב:
כמאן?												קבב:
כר' יוחנן בן ברוקא												קבב:
אם אמר על מי שראוי ליורשו - דבריו קיימין, על מי שאינו ראוי ליורשו - אין דבריו קיימין	הא קתני לה לקמן, ר' יוחנן בן ברוקא:											קבב:
וכי תימא: קא סתם לן כרבי יוחנן בן ברוקא												קבב:
סתם ואחר כך מחלוקת היא, וסתם ואחר כך מחלוקת - אין הלכה כסתם												קבב:
ועוד, מאי אלא?												קבב:
הכי קאמר: אחד הבן ואחד הבת שווין בנכסי האם ובנכסי האב, אלא שהבן נוטל פי שנים בנכסי האב, ואינו נוטל פי שנים בנכסי האם.	אלא אמר מר בר רב אשי:											קבב: א
(דברים כ"א) לתת לו פי שנים - פי שנים כאחד	ת"ר:											קבב:
אתה אומר: פי שנים כאחד, או אינו אלא פי שנים בכל הנכסים?												קבב:
ודין הוא: חלקו עם אחד וחלקו עם חמשה, מה חלקו עם אחד - פי שנים כאחד, אף חלקו עם חמשה - פי שנים כאחד												קבב:
או כלך לדרך זו: חלקו עם אחד וחלקו עם ה', מה חלקו עם אחד - פי שנים בכל הנכסים, אף חלקו עם ה' - פי שנים בכל הנכסים												קבב:
ת"ל: (דברים כ"א) והיה ביום הנחילו את בניו, התורה ריבתה נחלה אצל אחיו, הא אין עליך לדון כלשון האחרון אלא כלשון הראשון												קבב: א
ואומר: (דברי הימים א' ה') ובני ראובן בכור ישראל כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכורתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתייחש לבכורה												קבב: א
ואומר: (דברי הימים א' ה') כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו והבכורה ליוסף, נאמרה בכורה ליוסף ונאמרה בכורה לדורות, מה בכורה האמורה ליוסף - פי שנים כאחד, אף בכורה האמורה לדורות - פי שנים כאחד												קבב: א
ואומר: (בראשית מ"ח) ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמורי בחרבי ובקשתי וכי בחרבו ובקשתו לקח? והלא כבר נאמר: (תהלים מ"ד) כי לא בקשתי אבטח וחרבי לא תושיעני												קבב: א
אלא, חרבי - זו תפלה, קשתי - זו בקשה.												קבב: א
מאי ואומר?												קבב: א

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
וכי תימא: האי לכדר' יוחנן בן ברוקא הוא דאתא, ת"ש: ובני ראובן בכור ישראל.												◇	קבג.	
וכי תימא: בכורה מבכורתו לא גמרינן, ת"ש: והבכורה ליוסף.												◇	קבג.	
וכי תימא: יוסף גופיה ממאי דפי שנים כאחד הוה? תא שמע: ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך.												◇	קבג.	
אימא: דיקלא בעלמא	רב פפא לאביי:									⚡			קבג.	
עליך אמר קרא: (בראשית מ"ח) אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי.	א"ל: [אביי]											!	קבג.	
מה ראה יעקב שנטל בכורה מראובן ונתנה ליוסף?	בעא מיניה ר' חלבו מרבי שמואל בר נחמני:											⚡	◇	קבג.
מה ראה? ובחללו יצועי אביו כתיב	[רבי שמואל בר נחמני]											!	קבג.	
אלא מה ראה שנתנה ליוסף?	[ר' חלבו]											⚡	קבג.	
אמשול לך משל, למה הדבר דומה? לבעל הבית שגדל יתום בתוך ביתו, לימים העשיר אותו יתום ואמר: אהניוהו לבעל הבית מנכסי.	[רבי שמואל בר נחמני]											!	◇	קבג.
ואי לאו דחטא ראובן, לא מהני ליה ליוסף ולא מדעם	א"ל: [ר' חלבו]											⚡	◇	קבג.
ראויה היתה בכורה לצאת מרחל, דכתיב: (בראשית ל"ז) אלה תולדות יעקב יוסף, אלא שקדמתה לאה ברחמים, ומתוך צניעות שהיתה בה ברחל החזירה הקב"ה לה.	[ר' חלבו] אלא, ר' יונתן רבך לא כך אמר:											!	◇	קבג.
מאי קדמתה לאה ברחמים?												^	קבג.	
דכתיב: (בראשית כ"ט) ועיני לאה רכות												!	◇	קבג.
מאי רכות?												^	קבג.	
אילמא רכות ממש												!	קבג.	
אפשר? בגנות בהמה טמאה לא דבר הכתוב, דכתיב: (בראשית ז') מן הבהמה טהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה, בגנות צדיקים דבר הכתוב?												⚡	קבג.	
שמתנתיה ארוכות.	אלא א"ר אלעזר:											!	◇	קבג.
לעולם רכות ממש, ולא גנאי הוא לה אלא שבח הוא לה, שהיתה שומעת על פרשת דרכים בני אדם שהיו אומרים: שני בני יש לה לרבקה, שתי בנות יש לו ללבן, גדולה לגדול וקטנה לקטן, והיתה יושבת על פרשת דרכים ומשאלת: גדול מה מעשיו? איש רע הוא מלסטם בריות, קטן מה מעשיו? (בראשית כ"ה) איש תם יושב אוהלים, והיתה בוכה עד שנשרו ריסי עיניה. והיינו דכתיב: (בראשית כ"ט) וירא ה' כי שנואה לאה	רב:											! O	◇	קבג.
מאי שנואה?												^	◇	קבג.
אילמא שנואה ממש												!	קבג.	
אפשר? בגנות בהמה טמאה לא דבר הכתוב, בגנות צדיקים דבר הכתוב?												⚡	קבג.	
אלא ראה הקב"ה ששנואין מעשה עשו בפניה - ויפתח את רחמה.												!	◇	קבג.
ומאי צניעות היתה בה ברחל?												^	◇	קבג.
דכתיב: (בראשית כ"ט) ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא												! ■	◇	קבג.
והלא בן אחות אביה הוא												⚡	קבג.	
אלא, אמר לה: מינסבת לי?												! O	קבג.	
אמרה ליה: אין, מיהו אבא רמאה הוא ולא יכלת ליה.												! O	קבג.	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר לה: מאי רמאותיה?		!	○										קבג.
אמרה ליה: אית לי אחתא דקשישא מינאי, ולא מנסבא לי מקמה.		!	○										קבג.
אמר לה: אחיו אני ברמאות.		!	○									◊	קבג.
א"ל: ומי שרי להו לצדיקי לסגויי ברמאותא?		!	○										קבג.
אין, (שמואל ב' כ"ב) עם נבר תתבר ועם עקש תתפל.		!	○									◊	קבג.
מסר לה סימנין.		!	○									◊	קבג.
כי קא מעיילי לה ללאה, סברה: השתא מיכספא אחתאי, מסרתינהו ניהלה. והיינו דכתיב: (בראשית כ"ט) ויהי בבקר והנה היא לאה, מכלל דעד השתא לאו לאה היא אלא, מתוך סימנים שמסר לה יעקב לרחל ומסרתה ללאה, לא הוה ידע לה עד ההיא שעתא.		!	○									◊	קבג.
בכללן אתה מוצא שבעים, בפרטן אתה מוצא שבעים חסר אחד	בעא מיניה אבא חליפא קרויא מר' חייא בר אבא:							¿				◊	קבג.
תאומה היתה עם דינה, דכתיב: (בראשית מ"ז) ואת דינה בתו.	אמר ליה: [ר' חייא רב אבא]							!					קבג.
אלא מעתה, תאומה היתה עם בנימן, דכתיב: (בראשית מ"ג) ואת בנימין אחיו בן אמו.	[אבא חליפא קרויא]							¿					קבג:
מרגלית טובה היתה בידי ואתה מבקש לאבדה ממני	אמר: [ר' חייא בר אבא]							!				◊	קבג:
זו יוכבד, שהורתה בדרך ולידתה בין החומות, שנאמר: (במדבר כ') אשר ילדה אותה ללוי במצרים, לידתה במצרים ואין הורתה במצרים.	הכי אמר ר' חמא בר חנינא:							!	■			◊	קבג:
כתיב (בראשית ל') ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף וגו', מאי שנא כי אתיליד יוסף?	בעא מיניה ר' חלבו מר' שמואל בר נחמני:							¿				◊	קבג:
ראה יעקב אבינו שאין זרעו של עשו נמסר אלא ביד זרעו של יוסף, שנאמר: (עובדיה א') והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש וגו'.	אמר ליה: [ר' שמואל בר נחמני]							!				◊	קבג:
(שמואל א' ל') ויכם דוד מהנשף ועד הערב למחרתם	איתיביה: [ר' חלבו]							¿	■				קבג:
דאקריך נביאי לא אקריך כתובי, דכתיב: (דברי הימים א' י"ב) בלכתו אל צקלג נפלו עליו ממנשה עדנה ויוזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים אשר למנשה.	אמר ליה: [ר' שמואל בר נחמני]							!					קבג:
(דברי הימים א' ד') ומהם מן בני שמעון הלכו להר שיעיר אנשים חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם, ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה.	מתב רב יוסף:							¿	■				קבג:
ישעי מבני מנשה אתי, דכתיב: (דברי הימים א' ה') ובני מנשה חפר וישעי.	רבה בר שילא:							!					קבג: